

Woord vooraf:

Het is alweer een tijdje geleden, maar de viering van ons 30-jarig bestaan zindert nog na in onze lijven maar ook in de lijven van de talloze aanwezigen, sympathisanten zeg maar. Op zaterdag avond 31/11/2024 begon het feest met een optreden van Snakes In Exile, een spin-off -om een duur woord te gebruiken-van Good, Fat & Ugly, de band van ons eerste live concert in de Sjuur in november 1994, dus 30 jaar geleden. De after-party gehost door De Jager & De Vis was een geweldig toemaatje.

Op zondag namiddag 01/12/2024 volgde dan de apotheose met Pieter Franssen als centrale figuur. Hij schaarde een rist van topmuzikanten rond zich en stelde in een geweldige set zijn nieuwe CD 'Playground' voor. Gelegenheidslocatie 'Den Soeten Naam Jesus' liep meer dan vol en een 250 tal bezoekers genoten van de eerste noot tot de laatste. Iedereen was geweldig in zijn rol en met iedereen bedoelen we ook echt iedereen: Pieter Franssen, Mauro Pawlowski, Guy Swinnen en Danny Cuypers, Wouter Dewit, Frank Borkelmans, Sam Manise, Pieter Akkermans, Sander Claes, Wim Segers en Rik Raedschelders.

Daarna volgden nog 3 zeer gewaardeerde DJ sets nl. Van Herr Seele, Jo Driessen & Buscemi.

De viering van ons 30-jarig bestaan legden wij rustig neer op 14 december 2024 in onze kroeg de Sjuur, met een grappige maar zeer leerrijke muzikale monoloog - 'I Just Don't Understand Jazz' - door Kurt Overbergh, de artistiek directeur van concertzaal Ancienne Belgique (AB) in Brussel.

Een woord van dank is hier zeker op zijn plaats en ik wil dat eerst en vooral richten aan mijn collega-bestuursleden van Sjuur live. Daarnaast natuurlijk onze Sjuur Live – leden en de talrijke aanwezigen, maar een bijzonder dankjewel aan de vele vrijwilligers voor hun fantastische inzet tijdens dit 3-daags evenement. Dankzij hun hulp is deze viering een groot succes geworden. Hun enthousiasme en toewijding hebben niet alleen gezorgd voor een vlotte organisatie, maar ook voor een warme, gastvrije sfeer, waar iedereen van heeft genoten. Het is dankzij hen dat onze jazzclub kan blijven groeien en bloeien. Zonder hun steun, zonder hun harde werk, zouden we nooit in staat zijn om zulke memorabele evenementen neer te zetten!

Iets helemaal anders nu. Zoals bekend proberen wij ieder jaar het seizoen af te sluiten 'with a bang!'. Verleden jaar stond de Pieter Franssen Band hiervoor garant, maar dit jaar proberen wij iets helemaal anders. Het is een publiek geheim dat wij steeds zeer kritisch zijn wat betreft jazz zangers en -essen. Wij hebben Tutu Puoane uitgenodigd. En met Tutu Puoane maken wij ons echter geen zorgen.

Even terug: Louis Armstrong en Ella Fitzgerald stonden bekend om hun fenomenale zangtalenten, waaronder het gebruik van scat-zang, een techniek waarbij zangers onzinige lettergrepen zingen in plaats van echte woorden om improviserend een melodie te creëren. Louis Armstrong: Armstrong wordt vaak gezien als een van de pioniers van scat-zang. Hij gebruikte het in meerdere nummers, waaronder 'Heebie Jeebies' (1926) één van de eerste opgenomen voorbeelden van scat-zang. Verder nog 'West End Blues' (1928) en 'Dinah' (met The Mills Brothers).

Ella Fitzgerald stond ook bekend als een meester in scat-zang. Ze heeft deze techniek in vele opnames toegepast, zoals: 'How High the Moon' (1960) en 'Mack the Knife' (1960) In deze live-opname vergeet Ella een deel van de tekst, maar ze compenseert dat met briljante scat-improvisaties en doet ze Louis Armstrong na.

Tutu Puoane zal niet scatten, als ik mij niet vergis, maar zal ons zoetgevooid een hartverwarmende avond bezorgen met luistermuziek, die niemand onberoerd laat. Songs gedrenkt in jazz en soul, met een onuitwisbaar stukje Afrika.

Komt dat dus zien, kom dat dus horen!

Tot binnenkort.

Willy Borkelmans

PS. Kleindochter Anna, nu 17 maanden, is een grote fan van de LP 'Rumours' van Fleetwood Mac; als zij "mek" roept dan hollen wij als de dollen naar de platendraaier en zetten de LP op. Zij draait dan kunstig met haar achterwerkje en danst op de muziek dat het een lieve lust is. Ik moest even slikken toen ze deze week "sjoon-toutou" riep. Dat is wellicht zonneklaar voor u, beste lezer, maar ik had toch even nodig om te achterhalen dat ze 'Jaune Toujours' bedoelde. Ze swingt erop los als ik hun nummer 'Ici Bruxelles' laat draaien. Ook op deze muziek heeft ze een goddelijk dansje. Ten huize Borkelmans worden nu al de wolfsijzers en schietgeweren klaar gemaakt, mochten er achter 16 jaar te jonge aanbidders aan de deur komen voor Anna. Men weze gewaarschuwd.

Melody Gardot

****Melody Gardot: Een verhaal van veerkracht, talent en muzikale diepgang****

Melody Gardot, geboren op 2 februari 1985 in New Jersey, Verenigde Staten, is een Amerikaanse zangeres, songwriter en muzikante, bekend om haar unieke stem en mix van jazz, blues en bossa nova. Haar levensverhaal is even opmerkelijk als haar muziekcarrière, waarin veerkracht, doorzettingsvermogen en artistieke passie centraal staan.

Ik kwam haar toevallig tegen tijdens een middag struinen op het internet.

Het klikte meteen: een oude ziel in een jong lichaam.

Zij roept een bepaalde sfeer op met broze klanken en dragende stiltes. Schildert een landschap inktzwart, maar toch vol kleurige toetsen. Breekbaar en krachtig. Vrolijk en melancholisch. Hoopvol en berustend.

In haar nummers huist een hele waaier van emoties en interpretaties. Enkele van mijn favorieten zijn het recente "The First Song" met een instant rustige sfeer. Of het sprankelend duet met Sting in "A little something" of "If the Stars were mine".

Een ongewoon begin

Melody Gardot groeit op in Philadelphia, Pennsylvania, waar ze heel jong begint met pianospelen. Als kind en tiener is ze al sterk geïnteresseerd in muziek. Aanvankelijk neigt ze naar klassieke muziek, pas later ontwikkelt ze een liefde voor jazz. Haar leven neemt een dramatische wending in 2003. Ze is dan 18 en raakt betrokken bij een ernstig verkeersongeval. Ze loopt zware verwondingen op aan ruggengraat en hoofd. En krijgt problemen met haar geheugen.

Haar revalidatie duurt lang en is pijnlijk. De vooruitzichten op volledig herstel zijn niet zo rooskleurig. Het ongeluk laat haar niet alleen lichamelijk kwetsbaar achter, maar brengt ook cognitieve beperkingen mee. Ze ontwikkelt hypoacusis, waarbij je gewone geluiden ondraaglijk luid waarneemt. In deze zware periode wordt muziek de therapie bij haar hersenherstel en geheugenverbetering.

Muziek als heling

Tijdens haar herstel ontdekt Gardot de gitaar, omdat ze niet meer aan de piano kon zitten. Ze gebruikt muziek als een emotionele uitlaatklep. Haar talent voor het schrijven van teksten en melodieën komt al snel naar voren. Wat begint als een therapeutisch hulpmiddel, leidt uiteindelijk tot een nieuwe carrière. Ze neemt een aantal liedjes op vanuit haar ziekenhuisbed. Zo ontstaat haar eerste EP, "Some Lessons: The Bedroom Sessions" (2005). Deze nummers, waarin haar diepe emoties en worstelingen duidelijk hoorbaar zijn, trekken de aandacht van de muziekindustrie en markeren het begin van haar professionele muziekcarrière.

In 2008 brengt Gardot haar debuutalbum "Worrisome Heart" uit, een verzameling intieme jazznummers die haar

unieke stijl en stemgeluid laten zien. Haar stem heeft een fluweelzachte, bijna verleidelijke kwaliteit, die moeiteloos schakelt tussen tederheid en kracht. Ze combineert elementen van klassieke jazz met invloeden van blues en folk, wat haar een eigen, unieke plaats geeft in de muziekcène.

Doorbraak en internationaal succes

Na het succes van "Worrisome Heart" volgt Gardots tweede album, "My One and Only Thrill" (2009). Het werd geproduceerd door Larry Klein, die ook samenwerkte met artiesten zoals Joni Mitchell en Herbie Hancock. Gardots geluid wordt hier verder verfijnd, met rijke strijkarrangementen en een breder muzikaal palet. Haar songs behandelen thema's van liefde, verlies en het verlangen naar troost, wat haar muziek een diepe emotionele resonantie geeft.

Dit album brengt haar internationale bekendheid en wordt geprezen voor zowel haar songwriting als haar muzikale arrangementen. Het bevat nummers zoals "Baby I'm a Fool" en "Who Will Comfort Me", die haar melancholische en sensuele stijl benadrukken. Haar muziek heeft een tijdloze kwaliteit, en critici vergelijken haar werk vaak met dat van legendarische zangeressen zoals Nina Simone en Billie Holiday.

Artistieke ontwikkeling en diversiteit

Gedurende haar carrière beperkt Gardot zich nooit door één enkel genre. Haar derde album, "The Absence" (2012), toont haar groeiende interesse in wereldmuziek. Denk aan Portugese fado, Braziliaanse samba en Afrikaanse ritmes. Het album is geïnspireerd door haar reizen door Zuid-Europa en Noord-Afrika. Nummers zoals "Mira" en "Amalia" reflecteren haar voortdurende verkenning van nieuwe muzikale stijlen.

Melody Gardot staat bekend om haar artistieke integriteit en haar bereidheid om te experimenteren. Haar muziek gaat vaak over persoonlijke ervaringen, maar heeft ook een universele aantrekkingskracht. Haar zang wordt gekenmerkt door subtiliteit en emotie, waarbij ze meer laat horen door wat ze weglaat dan door wat ze uitdrukt.

Invloed en nalatenschap

In de loop van haar carrière is Gardot blijven evolueren als artiest en heeft ze een trouwe schare fans opgebouwd. Naast haar muzikale oeuvre inspireert Gardot velen door haar kracht om te triomferen over tegenspoed.

Haar muziek overstijgt grenzen en spreekt mensen aan op een diep emotioneel niveau. Haar unieke stem, gecombineerd met haar diverse muzikale invloeden, heeft haar een blijvende plaats gegeven in de wereld van de moderne jazz en beyond.

Het voorjaar is in het land

Als de buitentemperaturen stilaan wat warmer en de verzopen landerijen ook wat droger worden. Als de halfvastenstoet heeft rondgetrokken, de prins zijn laatste karamellen heeft uitgestrooid en het karnavalsgazetje nog verfrommeld op het toilet ligt. Als de krokusjes in mijn klein gazonnetje hun kopje boven de grond uitsteken voor ze door de schildpadden worden afgevreten. Als de perelaars in bloei staan en het water in de Maas laag staat. Als de Sjrur midden in de week groeien begint te programmeren of op zondag. Als de vlinders beginnen te fladderen, de vogels te kwetteren en de bijen te zoemen. Als de bijtjes bij de bloempjes komen ... dan kan ik mij niet voorstellen wat er dan staat te gebeuren ... Maar dan ontdooit ook mijn poëtische ziel en borrelen romantische woorden op in mijn hersenen, zoals in een bron van helder beekwater.

Daarom wordt het nu ook de hoogste tijd om mijn poëtische hersenspinsels op jullie los te laten en omdat iedereen, met het doorbladeren van het karnavalsgazetje, toch heeft kunnen oefenen in het lezen van het Mezei-jkers, doe ik dat ook maar in die taal:

KOEHL & BORKELMANS

Javanastraat 39 B- 3680 MAASEIK

Modertaal.

Woerom kalt men men toch alti-jd over “vaderland” en “modertaal” ?

Want bi-j den term modertaal

Dènk iech ouch aan mi-jne pa,

En dèt iech zoeë dègk en ouch zoe gèr plat kal,

dèt ligkt toch ouch aan pa, en neet allein aan ma.

Ligke, legke, kenne en konne,

ech woar, iech doon mi-jn bès

om aan mi-jn jing òwt te lègke,

dèt ein hoon heur ei lègkt in ei nès.

Iech loup, iech ki-jk, iech bèn, iech lieës,

Den iech-vorm, dae kènt perci-js gein regels,

Gei wònjèr dèt edere AN-er het noeërde verlui-js,

Mèt het probere ziech òwt te drökke in oos Maas-landse modertaal.

Doarom loaf iech mër de boel de boel,

Tis oos meneer van kalle,

En bèn iech bli-j dèt

iech di-j taal van van mi-jn ma en mi-jne pa hób geërfd

vuurdet ze oüwtstërft.

Carolus Nonk, 04/2025

JOHAN & MARTINE

BETTINA

VANCLEEF

ROUWCENTRA

Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

PB-PP1B-004554
BELGIE(N) - BELGIQUE

Café Sjrur Live Maaseik

zaterdag 17 mei 2025 20.30 u
**JAN DE HAAS, LEON L'HOËST,
PIETER FRANSSEN, TRISTAN BAARS**

zaterdag 14 juni 2025 20.30 u
**TUTU PUOANE, BERT JORIS &
EWOUT PIERREUX**

vrijdag 19 september 2025 20.30u
Maaseik Live

zaterdag 15 november 2025 20.30 u
**PETER HERMESDORF QUARTET
FEATURING CARLO NARDOZZA**

TUTU PUOANE

De Jazzette is een
3 maandelijks
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

colofon

Redactieadres: Javanastraat 39, 3680
Maaseik
www.sjrur.be
e-mail: sjrurlive@gmail.com

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris
Carolus Nonk

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: †Paul Brouwers
Uitwerking: Gie Latour

Frituur
De Tramhult

Koning Albertlaan 25, 3680 Maaseik
Open 11.30 tot 13.30 en 14.00 tot 23.00
Sluitingsdag: Maandag

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.
P004554
Javanastraat 19
B-3680 Maaseik.
Jaargang 23
nr.3 - 2025
VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik